

INTERVIEW WITH...

Bert Ostyn

Die volle tent voor papa vonden ze toch indrukwekkend.'

'Sunday Painter' is het nieuwe studioalbum van Absynthe Minded. Dolletjes! Singer-songwriter-frontman Bert Ostyn schudde met hun vorige 'Riddle of the Sphinx' een meesterwerk uit zijn mouw, en ook op 'Sunday Painter' staan alweer een paar toekomstige evergreens. In het Sony-gebouw te Brussel nemen we plaats in twee pluizige zetels. Vijfenveertig minuten interviewtijd is bijzonder gul, en dus voldoende tijd voor enkele prangende vragen. Roulez! Roulez!

Julian De Backer: 'Ik heb twee weken geleden een Twitterpoll gedaan waarin ik vroeg: 'What is the best Belgian song ever?' Met spreekwoordelijk gemak - 68% - heeft 'My Heroics Part One' gewonnen. Daar komt natuurlijk veel reactie op, en dan heb je mensen die zeggen 'Beste, dat kan niet' of 'De beste song ontbreekt altijd'. Stomme vraag, maar wat vind jij geweldig qua Belpop?'

Bert Ostyn: 'Er zijn er héél veel. Maar ik heb niet zo één nummer. Ik vind kiezen ook moeilijk, omdat het subjectief is. Ik herinner me wel nog waar ik fan van was als negentienjarige, en dat had natuurlijk wel een invloed. 'Outside the Simian Flock' van Millionaire, of 'Worst Case Scenario' van dEUS hebben een serieuze impact gehad. Wow, een Belgische groep op MTV?'

Julian: 'Hebben die platen jou beïnvloed als songwriter?'

Bert: 'Ik denk het wel, omdat het avontuurlijke bendes waren. Toen rock nog mainstream was. Studio Brussel was een rockzender.'

Jolien (Sony): 'Mag ik kort even storen? Na dit interview is er een korte lunchpauze. Wat eet jij graag, Bert? Dan kunnen we dat bestellen.'

Bert: 'Wat stel je voor?'

Jolien: 'We hebben alles in Brussel. Sushi. Of een slaatje?'

Bert: 'Sushi is goed. Ik lust alles.'

Julian: 'Kijk, ik moet ook rockmuzikant worden. Dan krijg je gewoon sushi. Ik zou het elke dag kunnen eten.'

(Bert grijnst)

Julian: 'Jullie zijn destijds begonnen in de slechtste periode. Illegale

downloadtijden waarin enkel idioten als ik nog betaalden voor muziek. En toch hebben jullie nog het verschil kunnen maken. Dat was niet evident. Vandaag de dag is er terug respect, mensen kopen terug het fysieke product. Zelfs de cassette heeft opnieuw aan populariteit gewonnen.'

Bert: 'En toch verkochten wij cd's. Opgenomen in eigen beheer, dus we verdienden sowieso meer. Maar een evidente periode was het zeker niet. Ik snap waarom vinyl terug beter verkoopt. Op de duur is alles in the cloud. Volgens mij zijn er mensen die platen kopen en ze niet eens draaien. Ik snap dat, het verzamelobject in de kast. Alles is enorm gefocust op beleving, ook de live- en de concertwereld. Mensen gaan naar een festival om erbij te zijn. De Instagramervaring. Het wordt er niet makkelijker op. De insteek van dit album, is de 'Sunday Painter' die mooie dingen wil maken. Ik had corona nodig om na te denken waarover ik het wilde hebben. Zoek je contact met je fans via social media, of niet? Het moet goed voelen. Het is balanceren op een koord. Je probeert het artistieke project naar waarde te schatten, en de mensen bereiken. We maken geen avant-garde. We hebben ons publiek nodig.'

Julian: 'Wij zijn niet opgegroeid met het omnipresente internet. Een jonge band móét het omarmen, jij kan nog kiezen wat je online doet.'

Bert: 'Ik heb het aanvankelijk genegeerd. Ik heb Instagram lang niet begrepen. Ik heb nu ook een TikTok-account. Je moet er je goed bij voelen, zonder het te forceren. De stap is gezet. Mensen die je volgen, willen af en toe een update. Ik deel niet zo vaak nieuwe verhalen, maar wat ik waardevol vind, wil ik delen.'

Julian: 'Op de vorige plaat klonk het nummer 'Riddle of the Sphinx' als Tom Petty, en dat bedoelde ik toen als compliment. 'Sunday Child' doet me ook aan iets denken, maar ik kan er de vinger niet opleggen. Crowded House? Level 42? Wat was voor jou de inspiratie?'

Bert: 'Die track is gegroeid. Ik had het refrein heel snel. De gitaarpartij van Toon Vlerick werd 'Prince-esque' genoemd door een luisteraar. De bas van Sergej Van Bouwel refereert naar bepaalde stijlen. Tuk-tuk-tuk-dum, heel bouncy. In de studio kwam het samen, eens de bas/drums/leadguitar opgenomen waren. Het heeft iets classic, inderdaad. Het nummer is ontstaan uit het refrein. Zijn we niet allemaal een beetje een 'Sunday Child'? We hebben het moeilijk om te beseffen hoe goed we het hebben. Het is een gemakkelijke persiflage op het 'doe maar niet te verwend'-idee. Katia Vlerick van HUMO noemde me ooit een zondagskind in één van de eerste interviews die ik deed. Ik heb daar toen slecht op gereageerd. Ik vond dat ik er heel hard voor gewerkt had, zonder rijke ouders, zonder hulp van buitenaf. Ik had niet eens een dure gitaar. Maar nu ben ik op de leeftijd gekomen dat ik 'zondagskind' als iets moois kan zien. 'Riddle of the Sphinx' was heel cryptisch, nu wilde ik kleiner en bescheidener gaan qua ideeën.'

Julian: "Sunday Child' impliceert voor mij blijheid, enthousiasme, joie-de-vivre. Het is zeker niet beledigend.'

Bert: 'Ik wilde dat gewoon niet horen als jonge rockster. Ik kreeg het gevoel dat mensen vonden dat ik het gemakkelijk had. Natuurlijk was het een goede vraag, dat snap ik nu ook.'

Julian: 'Het hoeft ook niet te betekenen dat je alles in de schoot geworpen kreeg. Een 'Sunday Child' kan armelui zijn, maar het gaat over de instelling die je hebt. Muziek kan een vlucht zijn.'

Bert: 'Mijn vrouw zei ook: 'Je mag zeker eens benadrukken dat je het goed hebt'. Ik heb een goed leven. Ik vind het mooi dat het woord 'zondagskind' die warmte impliceert. Maar we zijn natuurlijk ook een beetje verwend, dat zit ook in de song.'

Julian: 'Jij hebt twee jonge kinderen. Merk je dat ze anders kind zijn dan jij destijds?'

Bert: 'Ja, ik vind van wel. Ik ben nooit iets te kort gekomen. Mijn kinderen groeien veel zelfbewuster op, in een veranderende wereld. Uiterlijkheden hebben aan belang gewonnen, lijkt mij. Is dat goed of niet? Dat kan ik niet analyseren. Ik denk dat ik langer kind ben gebleven. Mijn jongste zoon heeft nog veel fantasie, en het hangt af van kind tot kind. Er is meer zelfbewustzijn, meer aftoetsen, meer vergelijken, zelfs bij de volwassenen.'

Julian: 'Hoe kijken ze naar jouw job? Vinden ze 'papa de muzikant' grappig, of is het te abstract voor hen?'

Bert: 'Ze vinden dat cool. Mijn oudste zoon drumt ook, en heeft talent. Onlangs speelden we op Crammerock en mijn kinderen waren erbij. Die volle tent voor papa vonden ze toch indrukwekkend. Daarvoor was het een kleinere try-out. Nu zagen ze dat papa echt zalen kan vullen. Muziek is belangrijk in ons huis. Ze gaan prat op hun eigen stijl. Het leeft en zweeft overal, overal staan instrumenten.'

Julian: 'Wat is de populaire muziek onder twaalfjarigen? Ik heb geen idee.'

Bert: 'Goede melodieën. We houden allemaal van 'Het is zo lekker (zonder zwart gemoed)' van Raymond van het Groenewoud. Maar ook rock als Rage Against the Machine. Nirvana is nog steeds populair. 'Welcome to the Jungle' van Guns N' Roses. Zwangere Guy. Dikke. Of UK rap, zeer populair dankzij social media. Iemand als Central Cee doet alles zelf en wint daar veel zieltjes mee. Een Spotifyfenomeen dat vol met tattoos staat. Hij bereikt veel mensen, heeft een eigen verhaal. Qua productie kan het nog wel beter. Dr. Dre had die lat toch véél hoger gelegd (lacht).'

Julian (lacht mee): 'Geweldig dat jij het zélf onder handen zou willen nemen.'

Bert: 'Die 'Do-It-Yourself'-attitude spreekt de jonge generatie wel aan.'

Julian: 'Als tiener schreef jij donkere, deprimerende songs. Het nieuwe nummer 'Existential Garage' past perfect in dat rijtje. Heel nineties.'

Bert: 'Klopt. Het is popmuziek, maar er is werk aan de garage. De tekst is uiteraard begonnen met de titel, de melancholische melodie kwam meteen daarna. Het gaat niet over mij, maar over mensen met angsten. Mensen die ik graag heb, hebben echt last van angsten. De pandemie heeft op dat vlak niet geholpen. Heb ik die angsten, vroeg ik me af. En als

ik ze heb, gaan ze dan over 'Ben ik nog wel relevant?? Als je dat niet hebt, zit je op je gemak in de zetel. Akoestische optredens met mijn backcatalogue voor de rest van mijn leven.'

Julian: 'Jij zou dat kunnen. Je hébt al vier vaderlandsche klassiekers geschreven. Je hoeft niets meer te bewijzen.'

Bert: 'Hm, ja. De akoestische concertjes uit de pandemie smaakten naar meer. Dat was in trio of in duo. Goede ruimte, piano, luisterpubliek, heel leuk. Maar ik ben toch altijd op zoek naar een nieuw verhaal. 'Existential Garage' gaat daarover. Maar ik ben blij dat je vindt dat de track iets 90s heeft. Vooral hoe de song in elkaar zit.'

Julian: 'Zou zestienjarige Bert 'Existential Garage' op dezelfde manier hebben geschreven, vraag ik me af.'

Bert: 'Goede vraag. Zullen we nooit weten. Ik denk dat het minder duidelijk zou geweest zijn. Alhoewel.'

Julian: 'Heb jij nummers die lang in de schuif liggen, voor je ze na jaren schaven uiteindelijk uitbrengt?'

Bert: 'Zeker niet op dit album, misschien wel op het vorige. Alles is begonnen met de hoes en het artwork van de 'Sunday Painter'. Ik heb zelf veel geschilderd in de pandemie. Sommige nummers zijn wel enorm veranderd tussen 2021 en nu. De zanglijn van 'Epic Fail' is dezelfde gebleven, maar gans de song is herwerkt. Vooral door de inbreng van onze pianist Laurens Dierickx, waarmee ik voor dit album heel close heb samengewerkt. Voor we in de studio gingen, hebben we met twee bepaalde dingen herwerkt. Dat was een deel van het proces. Hij had een grote rol op sommige tracks. Je kan iets twee jaar laten liggen, maar de melodie spookt door je hoofd en je weet dat er iets anders mee moet gebeuren. Sommige tracks hebben deugd gehad van tijd en een rijpingsproces.'

Julian: 'Heb je de eerste versie van 'Epic Fail' nog? Zou ik wel willen horen.'

Bert: 'Jazeker. Het was een veel steadier, groovier ding, nu begint het zacht en eindigt het groter. Toen was het op een kabbelende, duidelijke groove gemaakt. Laurens heeft er iets veel mechanischer van gemaakt. Dat zijn goede dingen. 'Sunday Child' is ook heel veel veranderd.'

Julian: 'Hopelijk komt er ooit een box genaamd 'The Vault of Bert Ostyn', met alle demo's. Van Dylan kan je ALLE twintig versies van 'Like a Rolling Stone' kopen in 'The Bootleg Series Vol. 12: The Cutting Edge 1965-1966.' Je kan letterlijk zijn allereerste versie, zijn definitieve versie, en alles daartussen horen. Waanzinnig cool als je een fan bent.'

Bert: 'Dat was nog op reel-to-reel tapes. Heerlijk dat ze alles bewaard hebben.'

Julian: 'Is 'Sunday Painter' analoog opgenomen?'

Bert: 'Nee. Door de extra tijd die we hadden, is ze deels bij mij thuis en deels bij Laurens opgenomen. Heel veel van de pianopartijen zijn opnieuw in de studio ingespeeld. Bij Laurens staat een heel knappe oude vleugelpiano, en ik heb geïnvesteerd in een paar goede microfoons. Het werkte gewoon. In één intense week in augustus 2022 hebben we de bandtakes gedaan. De mix is dan dit jaar afgewerkt.'

Julian: 'Zou jij ooit oude nummers opnieuw durven inspelen?'

Bert: 'Dat sluit ik niet uit. We doen dat soms live al, tijdens de kleine akoestische shows. Onlangs speelden we in een kerk. Dan moet je heel goed luisteren naar elkaar, en begin je automatisch anders te spelen. Ik vind dat zeker interessant.'

Julian: 'Jullie cover van Iggy Pops 'The Passenger' uit 2006 klinkt nog steeds supergoed, ook al is ze al bijna achttien jaar oud. Een volwassen leven geleden! Jij was toen vijftientig. Sta jij vandaag nog achter die cover, of zou je het nummer vandaag helemaal anders aanpakken?'

Bert: 'Het is een andere band nu, dus het zou sowieso anders klinken. Maar ik sta er nog steeds achter, ik vind het nog steeds een goede versie. Heel tof om te doen. Het was een soort try-out. 'Gaan we nog een plaat opnemen met Jean-Marie Aerts of niet?' We kregen het aanbod voor de film 'Windkracht 10' om de song in ICP (Brussel) op te nemen, en daarna hebben we daar ook 'There Is Nothing' ingeblikt.'

Julian: 'De opener van deze nieuwe plaat is 'Jokes and Curses'. Goede songtitel.'

Bert: 'Ik zat ooit bij Wim Helsen in 'Winteruur'. Ik was op dat moment heel erg bezig met Russische literatuur, kortverhalen van Tsjechov aan het lezen. Ik heb toen ook een stuk uit 'De neus' of 'De overjas' voorgelezen. Een paar maanden later begon de oorlog in Rusland. Heel vreemd. Ik was geïntrigeerd door het feit dat de Russen veel meer vloekwoorden en veel meer vuil jargon hebben. Het clichévoorbeeld is dat van de Inuit die meer woorden voor sneeuw heeft. Daar was ik mee aan het spelen. Jokes and curses. Nu lijkt het bijna profetisch, een nummer dat bepaalde zaken in vraag stelt. Live gaan we er ook mee beginnen. BAM! Met de deur in huis vallen. Er is sindsdien heel veel gebeurd waarvan de mensen zeiden: 'Dat had ik niet verwacht'. Ik wilde iets doen met het lijden van het gewone Russische volk. We hebben de eerste take gebruikt. Laurens kwam de control room binnen, de snare klonk héél vet. 'Ah, dat was het?' (lacht)'

Julian: "Cancel Fest' is ook top. Beetje 'Ghost Riders in the Sky'. Heel country. Komt soms onnozel over als Belg, maar de correcte prairievibe is aanwezig.'

Bert: 'Laurens speelt daarop a mean honky-tonk piano. Country, zeker, maar ook de snelle gypsy uit de begintagen van de groep. Een heel coole track die er bijna per ongeluk tussen verzeild is geraakt. Kwaadheid. Combinatie van verschillende dingen. De gitaarkes maken het af, plus de vocal.'

Julian: 'Heb je ooit reactie op 'Envoi' gehad van de erven Claus?'

Bert: 'Jazeker, de weduwe was tevreden. Ik ben met Tom Lanoye op de wake voor Hugo Claus geweest. Onze versie werd zeker geapprecieerd. Gelukkig.'

Julian: 'We spraken elkaar de laatste keer in 2020. Sindsdien zijn er weer heel wat grote namen gesneuveld. Jim Steinman. Stephen Sondheim. Burt Bacharach. David Crosby. Jerry Lee Lewis. Vangelis. Christine McVie. Coolio. Jimmy Buffett.'

Bert: 'Robbie Robertson.'

Julian: 'Waanzinnig. Doet je dat soms nadenken over jouw muzikale nalatenschap?'

Bert: 'Het is een héél invloedrijke generatie die nu aan het uitsterven is. Joni Mitchell is oud. Mick Jagger en Keith Richards zijn tachtig geworden. Paul McCartney headlinet nog steeds shows. 'Like a Rolling Stone' gaat blijven. Dat mag in het rijtje van grote composities. Je krijgt niet zomaar een Nobelprijs. De eeuwigheidswaarde is al bewezen. Toen Madonna ABBA samplede vonden we dat al gewaagd. Iets dat zó bekend is, nog eens gebruiken. It's never gonna stop. Iedere generatie komt er een refrein met een sample van ABBA.'

Julian: 'Het is wachten tot iemand Madonna's ABBA-sample samplet.'

Bert: 'Ik ben er zeker van dat zelfs dat al gedaan is. Van bepaalde dingen

zijn we gaan houden. Mark Knopfler zijn fingerpicking-stijl. Hij heeft dat niet uitgevonden, maar hij heeft er iets mee gedaan. Ik ben grote fan van Blake Mills.'

Julian: 'Wie?'

Bert: 'Heeft net een nieuwe plaat uit. Heel groot talent, je gaat dat goed vinden. Bekend achter de schermen als producer, moet je maar eens checken. Ongelofelijk goede gitarist. Zijn open tunings zijn heel innovatief. Hij doet er iets mee, maar je voelt dat hij zijn klassiekers kent. Ik heb het gevoel dat er steeds wordt gebouwd op het vorige.'

Julian: 'Een collage van invloeden.'

Bert: 'Kanye die soulzanglijnen samplet en erover begint te rappen. Een echte klassieker, tja, het woord zegt het zelf, die gaat niet verdwijnen.'

Julian: 'Zouden mensen in 2123 nog naar 'My Heroics Part One' luisteren?'

Bert: 'No idea, man. In België misschien wel. Misschien niet.'

Julian: 'Op YouTube vragen heel veel mensen wanneer 'Part Two' verschijnt. Ik heb één keer geantwoord met een citaat uit mijn boek. Je hebt me destijds gezegd dat 'Part Two' nooit zal verschijnen. Dat is net het hele punt.'

Bert: 'That's the point.'

Julian: 'Bedankt, alweer. Ik stuur door om na te lezen.'

Bert: 'Top. Ik heb er alle vertrouwen in.'

Julian: 'Veel succes met de nieuwe plaat.'

Julian De Backer © 2023 for Keys and Chords